■ statement-מימרא
¿ challenge-קושיא
^ question-שאלה
! answer-תירוץ
■ proof-ראיה

♦ disputants-חולקים
◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה
< insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת
O story-מעשה
key-מקרא:

Talmud Navigator

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	יומא-אמר להם הממונה
											מימרא	
לד.	<	◊	■									ומנחה לחביתין
לד.		◊		!								עלה ומנחה.
לד.	<	◊	■									וחביתין לנסכים
לד.		◊		!								שום מנחה.
לד.	<	◊	■									ונסכים למוספין
לד.		◊		!								זבח ונסכים
לד.	<	◊	■									ומוספין לבזיכין.
לד.		◊		¿	■						והתניא:	בזיכין קודמין למוספין
לד.		◊			!							תנאי היא.
לד.		◊				■					אביי:	מסתברא כמאן דאמר מוספין קודמין לבזיכין, לאו מי אמרת בבקר בבקר להקדים, הכא נמי ביום ־ לאחר.
לד.		◊					¿					מאי טעמא דמאן דאמר בזיכין קודמין למוספין?
לד.		◊						!				גמר חקה חקה מחביתין.
לד.									¿			אי מהתם גמר, ליגמרה כולה מילתא מהתם
לד.										!		להכי אהני ביום לאחר.
לד.	<	■										קטורת של שחר היתה קריבה בין דם לאיברים וכו'.
לד.		◊	^									מני?
לד.		◊		!								אי רבנן
לד.					¿							בין דם לנרות מיבעי ליה
לד.		◊		!								אי אבא שאול
לד.					¿							בין נרות לאיברים מיבעי ליה
לד.		◊		!								לעולם רבנן היא, ובסידרא לא קא מיירי.
לד.	<	■										ושל בין הערבים היתה קריבה בין איברים לנסכים וכו'.
לד.			^									מנא הני מילי?
לד.		◊		!							רבי יוחנן:	דאמר קרא (במדבר כח) כמנחת הבקר וכנסכו תעשה מה מנחת הבקר ־ קטורת קודמת לנסכים, אף כאן ־ קטורת קודמת לנסכים.
לד.		◊			¿							אי מה להלן קטורת קודמת לאיברים, אף כאן קטורת קודמת לאיברים?
לד.		◊				!						מי כתיב כאיברי הבקר? כמנחת הבקר כתיב, כמנחת הבקר ולא כאיברי הבקר.
לד.		◊	■		♦						תנו רבנן: [ת"ק]	(במדבר כח) ונסכו רביעת ההין - ילמד של שחרית משל ערבית.
לד:		◊	■		♦						רבי:	ערבית משל שחרית.
לד:				¿								בשלמא לרבנן ־ האי בתמיד של בין הערבים כתיב, אלא רבי מאי טעמא?
לד:		◊			!						רבה בר עולא:[רבי]	אמר קרא (במדבר כח) לכבש האחד, איזהו כבש שנאמר בו אחד ־ הוי אומר זה תמיד של שחר.
לד:						¿						ורבנן

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

Talmud Navigator

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	יומא-אמר להם הממונה מימרא
לד:		◊				!					[רבנן]	מאי אחד - מיוחד שבעדרו.
לד:							¿					ורבי
לד:		◊					!				[רבי]	(דברים יב) מומבחר נדריך נפקא.
לד:								¿				ורבנן
לד:		◊						!			[רבנן]	חד בחובה וחד בנדבה, וצריכי.
לד:	<	■										אם היה כהן גדול זקן או איסטניס וכו'.
לד:		◊	■								תניא, אמר רבי יהודה:	עששיות של ברזל היו מחמין מערב יום הכפורים, ומטילין לתוך צונן, כדי שתפיג צינתן.
לד:				¿								והלא מצרף
לד:		◊			!							שלא הגיע לצירוף.
לד:		◊			!						אביי:	אפילו תימא שהגיע לצירוף, דבר שאין מתכוין מותר.
לד:						¿						ומי אמר אביי הכי?
לד:		◊				¿	■				והתניא:	(ויקרא יב) בשר ערלתו - אפילו במקום שיש שם בהרת יקוץ, דברי רבי יאשיה.
לד:						¿		¿			והוינן בה:	קרא למה לי?
לד:		◊				¿			!		ואמר אביי:	לרבי יהודה, דאמר דבר שאין מתכוין אסור
לד:		◊					!					הני מילי בכל התורה כולה, אבל הכא - צירוף דרבנן הוא.
לד:	מ	■	♦								[ת"ק]	הביאוהו לבית הפרוה, ובקדש היתה, פרסו סדין של בוץ בינו לבין העם, קדש ידיו ורגליו ופשט.
לד:		■	♦								רבי מאיר:	פשט, קדש ידיו ורגליו.
לד:		■										ירד וטבל, עלה ונסתפג, הביאו לו בגדי לבן, לבש, וקדש ידיו ורגליו.
לד:		■	♦								[רבי מאיר]	בשחר היה לובש פלוסין של שנים עשר מנה, בין הערבים הנדויין של שמונה מאות זוז, דברי רבי מאיר.
לד:		■	♦								חכמים:	בשחר היה לובש של שמונה עשר מנה, ובין הערבים של שנים עשר מנה - הכל שלשים מנה.
לד:		■	■									אלו משל ציבור, ואם רצה להוסיף - - מוסיף משלו.